

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 031723 19 U
Sarajevo, 02.06.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Davora Žilića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja „TRANTURIST“ d.o.o. Tuzla, ul. Bosne Srebrene br. 60, zastupan po punomoćnicima Sabrihafizović Džemilu i Starčević Jasminu, advokatima iz Sarajeva, protiv zaključka broj: JN2-01-07-1-5-7/19 od 24.01.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, ul. Dubrovačka br.6 Sarajevo, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 02.06.2020. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, broj i datum naveden u uvodu, odbačena je kao neuredna žalba tužitelja, izjavljena na Obavještenje o poništenju postupka javne nabavke, br: 257-1-1207-4-213/18, u postupku javne nabavke „novih minibusa za javni gradski prevoz“ ugovornog organa KJKP GRAS d.o.o. Sarajevo.

Tužitelj je protiv konačnog rješenja pokrenuo upravni spor, iz razloga propisanih članom 11. tačka 1 i 3. Zakona o upravnim sporovima. U tužbi ističe tužbene razloge zašto smatra da je odluka ugovornog zakona protivzakonita i u direktnoj suprotnosti sa članom 36. stav 1. i 3. Zakona o javnim nabavkama. Dalje u tužbi izlaže tok samog postupka, te navodi da je tuženi dana 14.01.2019. godine, tužitelju dostavio zaključak, kojim mu nalaže uplatu administrativne takse u iznosu od 100,00 KM, kao i naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 7.500,00 KM, vezano za žalbu tužitelja, koju je izjavio na predmetni tenderski postupak. Dalje ističe da je dana 17.01.2019. godine, odgovorio tuženom da je dana 9.01.2019. godine, ugovornom organu dostavio dopunu žalbe iz razloga nezakonitog nastavka postupka, te da imajuću u vidu činjenicu da se ugovorni organ još nije bio izjasnio o dopunjenoj žalbi u smislu da istu usvoji ili odbije odnosno dostavi URŽ-u, zatražio je od tuženog da nakog izjašnjenja ugovornog organa pod uslovom da ne usvoji dopunu žalbe, novim zaključkom odredi novi rok za uplatu administrativne takse i naknade. Ističe da je suprotno navedenom, tuženi donio zaključak kojim odbacuje njegovu žalbu kao neurednu, što je suprotno Zakonu o javnim nabavkama, kao i

dosadašnjoj praksi tuženog. Smatra da je tuženi trebao sačekati zakonski rok da se ugovorni organ izjasni na žalbu i tek kad se sve kompletira pozvati tužitelja na uplatu navedenog. Slijedom navedenog, je predložio da se tužba uvaži, osporeni zaključak poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak, kao i da se nadoknade troškovi ovog upravnog spora.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35 Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH", broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa predmetne stavri proizilazi da je osporenim zaključkom tuženog, broj i datum naveden u uvodu, odbačena kao neuredna žalba tužitelja izjavljena na obavještenje o poništenju postupka javne nabavke, br. 257-1-1207-4-213/18 u postupku javne nabavke „novih minibusa za javni gradski prevoz“ ugovornog organa KJKP GRAS d.o.o. Sarajevo. Iz obrazloženja osporenog zaključka proizilazi da je tuženi odlučio na navedeni način iz razloga što je utvrdio da je žalba tužitelja neuredna iz razloga što tuženi nije dostavio dokaz o plaćenju naknadi za pokretanje žalbenog postupka u ostavljenom roku te je istu pozivajući se na odredbe članova 105 i 106 Zakona o javnim nabavkama a u vezi sa članom 60. Zakona o upravnim sporovima odbacio kao neurednu.

Ovaj zaključak tuženog je pravilan i nije doveden u pitanje navodima tužbe iz razloga koji slijede:

Prilikom ocjene zakonitosti konačnog osporenog akta pred ovo vijeće se postavilo pitanje da li je pravilan osporeni zaključak tuženog, kojim je odbačena kao neuredna žalba tužitelja, iz razloga što u ostavljenom roku nije dostavio dokaz o uplati administrativne takse na žalbu. Naime, članom 105. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14), propisan je obavezan sadržaj žalbe, gdje je između ostalog u tački i) navedenog člana propisano da je žalitelj uz žalbu dužan dostaviti i) dokaz o plaćenju administrativnoj taksi na žalbu, u iznosu propisanom članom 108. ovog Zakona. Nadalje, članom 106. Zakona, propisan je postupak s neurednom žalbom, gdje je u stavu 1. propisano da, ako dostavljena žalba ne sadrži podatke iz člana 105. stav (1) tač. a), b), c), d) e), h) i j) ovog Zakona, URŽ poziva žalioca da upotpuni žalbu i određuje rok koji ne može biti duži od tri dana od dana prijema zahtjeva za dopunu. Stavom 2. navedenog člana propisano je da, ako žalilac ne postupi po zahtjevu URŽ-a u skladu sa stavom (1) ovog člana, žalba će biti odbačena kao neuredna, osim ako bi se iz njenog sadržaja moglo postupati i ako žalba ima postavljen žalbeni zahtjev i dokaz o plaćenju administrativnoj taksi na žalbu.

U skladu sa citiranim odredbama, ovo vijeće je izvršilo uvid u predmetni spis, iz kojeg proizilazi da je tužitelj dana 27.12.2018. godine, uložio žalbu bez dokaza o uplaćenju naknadi za pokretanje žalbenog postupka i administrativnoj taksi na žalbu, te da ga je tuženi aktom 19.01.2019.godine, pozvao da dopuni svoju žalbu na način da uplati navedene naknade i to u roku od tri dana od prijema navedenog akta sa jasnim napomenom da u slučaju da ne postupi na navedeni način, da će se žalba

smatrati neurednom. Kako iz spisa ne proizilazi da je tužitelj postupio na navedeni način, odnosno da je naknadno izvršio uplatu naknade za pokretanje žalbenog postupka i administrativne takse na žalbu, pravilno je tuženi postupio kada je žalbu osporenim zaključkom odbacio kao neurednu. Ovo iz razloga što iz pravilnog tumačenja citirane odredbe člana 106. stav 2. Zakona proizilazi obaveza uplate naknade po izjavljenoj žalbi ili u ostavljenom roku da bi po istoj moglo postupiti, a u konkretnom tužitelju je aktom tuženog koji je zaprimio 14.01.2019.godine ostavljen rok od tri dana za uplatu navedenih naknada u kojem nije postupio. Dakle, nesporno je da u konkretnom slučaju tužitelj nije uplatio naknadu za pokretanje žalbenog postupka u ostavljenom roku, niti iz spisa proizilazi da je istu uplatio do donošenja osporenog zaključka, pa je stoga i pravilna odluka tuženog, kojom je žalba tužitelja odbačena kao neuredna.

Neosnovani su prigovori tužitelja da je pismeno zatražio od tužitelja produženje roka za uplatu naknade za pokretanje žalbenog postupka i administrativne takse na žalbu, dok ugovorni organ ne da izjašnjenje na dopunu žalbe. Ovo iz razloga što je obaveza uplate naknade u ostavljenom roku(koji u skladu sa citiranom odredbom člana 106. stav 1. ne može biti duži od tri dana) imperativne prirode, te zakonom nije predviđena mogućnost produživanja navedenog roka. Također, činjenica da je tužitelj naknadno dopunio žalbu, nije od značaja za drugačije rješavanje ove upravne stvari, jer dopuna žalbe ne može se smatrati novom žalbom, već je to akcesorni pripadak osnovne žalbe i nije od uticaja na obavezu uplate navedenih naknada, niti se može smatrati razlogom za produženje roka za uplatu navedenih naknada

Ostali navodi tužitelja, nisu od utjecaja na drugačije rješenje konkretne pravne stvari, pa ih sud neće posebno obrazlagati.

Zaključak sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, odnosno kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Kako je tužba tužitelja odbijena, to nije bilo zakonskog osnova ni za naknadu troškova upravnog spora u smislu odredbi člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10). Primjenom odredbi člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, Sud odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

